A Ω

Spravodajca evanjelického a.v. cirkevného zboru v Prešove

Veľká noc 2014 Ročník 19 Číslo: 2

PATMOS

Boh je nám Bohom záchrany a Hospodin, Pán, má východisko zo smrti

(Žalm 68:21)

Nech Vás vzkriesený Pán sprevádza na ceste Vášho života

Smútok a nádej, bolesť i vďačnosť, otázky a pochybnosti, Boží súd i zasľúbenie, rozlúčkové reči, a predsa nová príležitosť, smútiaci zbor a výzva pre zodpovedných... a mohol by som pokračovať, aké pocity som mal v srdci, keď som bol na pohrebe brata farára Mgr. Daniela Baláža. Daniel Baláž sa narodil 13. januára 1984 v Žiline, a keď mal tri roky, stratil otca, a keďže starší brat je ťažko postihnutý, ostali spolu s mamou sami. Cirkevný zbor ECAV Svätý Kríž – Lazisko si ho pred tromi rokmi zvolil za svojho duchovného pastiera, kazateľa Božieho slova. Tri roky krátkeho pôsobenia svietilo lúčom úprimnej služby a viery do života cirkevníkov, ktorí žijú na okraji... teda aby ste rozumeli, sestry a bratia, kostol na Lazisku je prenesený z Paludze (presťahovanie začalo v roku 1974 a slávnostná posviacka zrekonštruovaného kostola bola 22. 8. 1982), ktorú už zatopili vody Liptovskej Mary a cirkevníci po veľkých zápasoch dosiahli u vtedajšej moci, že na okraji dediny, pod lesom bude stáť drevený artikulárny kostol a fara. Tam Daniel býval sám... chodil do dediny, za ľuďmi, ktorým sa život viery a ECAV stali už okrajovou záležitosťou... akosi im prestalo záležať na tom, kto alebo čo bude formovať život ich rodín, detí a pochovali evanjelium, Ježiša Krista do liptovského hrobu vlažnosti a tradičnosti. Ale Daniel vedel, že „evanjelium je mocou..." volal, pozýval, kúpil si väčšie auto, aby zvážal deti, ktoré ho mali radi a boli i cestou k rodičom. (18. februára 2014 mal pohreb – deň smrti Dr. M. Luthera, ktorý zomrel 18.2.1546 v Eislebene.) Tak ako to pri rozlúčke zaznelo: „Svojou láskavosťou, obetavosťou a najmä zvesťou Božieho slova viedol na cestu nasledovania Krista od tých najmenších po najstarších – všetkých. Mal otvorené srdce pre núdznych, najmä pre chorých, ktorých navštevoval doma aj v nemocnici. Ochotne pomáhal kolegom, ktorí potrebovali pomôcť." To, čo si bolestne uvedomil starosta, ktorý sa lúčil za obec, že ich už nezavolá... neosloví... nepozve, nepríde do dediny, aby sa v láske usmial a znova svojou službou kriesil „srdcia a rodiny pochované v hrobe ľahostajnosti a hriechu" k životu viery. Prečo to píšem? Lebo aj my, sestry a bratia, sme volaní k novému životu v Kristu, jeho slovo má moc vzkriesiť aj náš duchovný život, lebo Božie slovo, modlitba, spoločenstvo cirkevného zboru sa nám dostalo na okraj života a záujmu. Bol som zasiahnutý týmto slovom práve v tom, že sa ma dotklo nové hodnotenie života. Zrazu akoby v tom vyznaní bolo aj kus vyslobodenia, lebo niekto v tom chráme na okraji vyslovil veľký kus pravdy o nás evanjelikoch a ECAV. A tu som pochopil, že kríž Pána a Jeho vzkriesenie sú svedectvom lásky, ktorá prichádza (ako to robil aj farár Daniel) za nami, do našej biedy, hriechu, odcudzenia, smrti... do našej globálnej dediny, v ktorej sme sa naučili ignorovať Božie oslovenie... No vzkriesenie je oslovením nádeje, oslovením života, ktorý sa nám v Ježišovi ponúka. Do hrobu našej skľúčenosti, našich strachov, našej ľahostajnosti, smútkov, depresie, našich veľkých piatkov – keď sme hriechom vykopali hrob svojej budúcnosti a Krista dali na kríž nezáujmu, rezignácie... Do hrobu našich hrôz, aj tých dejinných, kde toľko životov stroskotalo a toľko manželstiev ostalo rozbitých, keď nepoučiteľní padáme zo striech svojich žiadostí a z našich snov ostávajú iba trosky, keď zem pravdy sa otriasa pod nohami egoizmu a nemravnosti, sme zasiahnutí svedectvom... Tak jednoducho, tak zrozumiteľne, ako to robí mladé dievča, ktorému svedectvo viery a nádeje ukázala prababka, ktorá hovorila vnučke, že ten utýraný, zbičovaný, zradený, ukrižovaný, odstránený – neostal v hrobe, v moci smrti, ale bol vzkriesený. Svetlo vzkriesenia zasahuje, svieti do našich hrobov – do hĺbok bolesti nášho života, aby sme s celou kresťanskou cirkvou vyznávali „na slávu Boha Otca, že Ježiš je Pán" (Fil 2,11). Veľkonočné sviatky sú vhodnou príležitosťou, aby sa táto pravda, toto evanjelium stali našou osobnou udalosťou a my vedení Duchom Svätým sme dokázali zahorieť v srdci radosťou. Túto veľkonočnú radosť z Kristovho víťazstva Vám, sestry a bratia, prajem v mene zborových farárov, predsedníctva a presbyterstva cirkevného zboru a redakcie časopisu Patmos. Nech Vás vzkriesený Pán sprevádza na ceste Vášho života, aby sme vzkriesení z našich hrobov vlažnosti a povrchnosti, hriechu a pominuteľnosti, stali sa svedkami vzkrieseného Ježiša Krista a v tomto svete vyznávali: „Amen, Knieža pokoja, Kriste, panuj nad nami, zažeň príval nepokoja, spravuj príbytky a chrámy; nech v svätom pokoji láska všetko spojí, potom zo svojej milosti daruj pokoj vo večnosti" (Ev. spevník 145,5).

Ján Bakalár - zborový farár

Veľkonočná úvaha nielen o Ježišovom hrobe

Úryvok z knihy „Ján Bohdan Hroboň: KAZATEĽ“

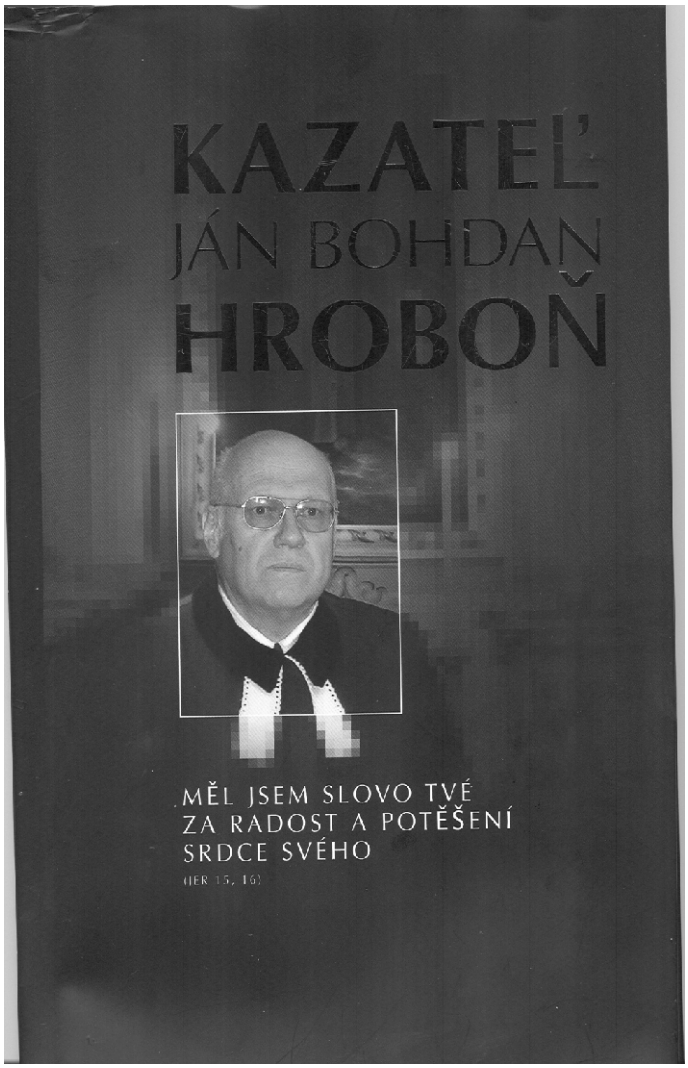

Na sviatky zmŕtvychvstania myslím na hrob Pána Ježiša Krista. Pochovali ho „tajní učeníci“, vysokí funkcionári Židovskej rady. Medzi sedemdesiatimi sa našli dvaja: Jozef a Nikodém. Určite to boli ľudia „nad priemer“, svojím spôsobom čestní, šľachetní. Poznali sa s Ježišom osobne, zhovárali sa s Ním, sympatizovali s Ním, obdivovali Ho. Neriskovali však stratu priazne veľkňazov až natoľko, aby sa k Nemu otvorene, vyznávačsky priznali alebo Ho nasledovali. Preukázali aj odvahu, keď si vypýtali od Piláta Ježišovo telo a pochovali Ho dôstojným spôsobom. Jeden z nich dokonca poskytol aj svoju hrobku.

Ježiš mal i dosť tajných učeníkov. Aj dnes sú mnohí z nich vážení ľudia. Nemôžem sa však ubrániť dojmu, že tajný učeník dokáže Ježiša, a aj cirkev, nanajvýš tajne pochovať. Preto nestačí byť tajným učeníkom, ale oduševneným nasledovníkom: tak, že sa to jednoducho nedá utajiť, že to na človeku hneď vidno. Takým je dopriata milosť byť pri otvorenom hrobe, tešiť sa zo živého Ježiša, napĺňať Jeho príkazy, zažiť mnoho krásneho medzi Jeho učeníkmi. Vynoriť sa z anonymity len občas, keď to sám uznám za vhodné, znamená vlastne prísť po boji. Potom sa ozaj už iba pochováva.

Preto musíme na tieto sviatky myslieť aj na naše hroby. Nie na tie na cintorínoch, ale na tie, ktoré si kopeme počas života na tejto zemi. O mnohých veciach sa predsa hovorí, že si nimi niekto „kope hrob“! Myslím na to, čo je zavalené v našich životoch, vzťahoch, práci a neraz často tým najväčším kameňom vo vzťahu k Pánu Bohu. Na to, čo je zadebnené, zabité, pochované, zablokované. Zdá sa, že taký kameň neraz leží na celej rodine alebo cirkevnom zbore, meste, ale aj na spoločnosti.

Práve pri zapečatenom hrobe Ježišovom rozmýšľajme v duchu o tom, čo v našom živote privalila neláska, nevera, chamtivosť, neochota odpustiť a mnohé iné kamene! Z diaľky sa zdá, že je všetko v poriadku, ale príďte bližšie a zhrozíte sa nad zapečatenými problémami a mŕtvolným zápachom. Nedá sa s tým už nič urobiť? – Ale dá!

Aj keby to bolo ako zadebnené a pochované, dá sa práve od Ježišovho vzkriesenia s tým čosi urobiť. Práve odvtedy, ako anjel odvalil kameň od hrobu Ježišovho, možno odvaliť každý kameň. Od tých čias je možné, aby tí mocní, ktorí dokážu falošne obžalúvať, súdiť, križovať, pečatiť, strážiť, zamdleli strachom a rozutekali sa. Od tých čias je možné, aby tam, kde úprimné duše idú so strachom pred presilou neprajného sveta, boli vľúdne prijaté a dožili sa nádherných prekvapení. Na to však treba ešte viac odvahy a viac lásky, ako mali cez tú prvú kresťanskú Veľkú noc tajní učeníci Ježišovi. Aspoň toľko, ako mali tie veriace ženy. My už vieme totiž o týchto veciach viac: naša východisková situácia je lepšia, ako bola ich vtedy.

Možno si už skúsil, milý brat, milá sestra, ako nádherne chutí radosť zo vzkriesenia, keď sa odvaľujú kamene z našich hrobov a ponúka sa nám možnosť žiť inak. Inak sa stretávať, inak rozumieť veciam, inak sa postaviť sám pred seba, pred svojich blížnych a najmä pred Pána neba a zeme. Ten bezdomovec, ktorý mi na začiatku tohtoročného pôstu povedal, že už nechce viac takto žiť, túžil vlastne po vzkriesení.

Potrebujeme div vzkriesenia prežiť na vlastnej koži. Prežiť skúsenosť odblokovaného srdca, otvoreného hrobu. Tak sa stávame svedkami, ktorí boli pri tom, videli to a počuli a ktorých ruky sa takého divu dotýkali.

ROZHOVOR O KOSTOLOCH S BRATOM ŠŤASTNÝM

Brat Šťastný, už dlhšiu dobu sledujeme, že vo vašom penzijnom veku ste aktívny a píšete knihy. Tešíme sa tomu, že Vás na tejto ceste vedie a posilňuje Pán Boh a modlíme sa, aby Vás viedol i naďalej vo Vašej tvorivej práci. Posledné vaše diela venujete kostolom, môžeme vedieť, prečo a kedy vás tá téma oslovila?

Potešil ma záujem o moju prácu a som vďačný nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, že ma k tejto činnosti vedie. Sám som si na počiatku ani neuvedomil silu v tejto oblasti písania. Ale zase tak náhodné to tiež nebolo. Sakrálne stavby – úmyselne hovorím v tomto prípade o širšom zábere spomínaných objektov - sú „energiou“ - priestorom budovania duchovna, našej viery v Pána Boha. A ako iste viete, vyštudoval som „stavarinu“, a preto ma tieto objekty priťahujú aj z pohľadu profesie. Roky som s napätím vstupoval do nich, cítil, ako ma niečo magické priťahuje práve sem. Boli to dve veci – duchovno a stavbársky fortieľ našich predkov. Pri mojej predposlednej knihe som jednu kapitolu nazval: „Na počiatku bola pani farárka.“ Túto parafrázu som použil preto, že téma tejto knihy vznikla na našej chate za účasti pani farárky Kováčovej z Podolínca. Spolu sme si pozerali fotografie mnohých kostolov, ktoré som pri mojich vandrovaniach po svete mal možnosť vidieť a fotografovať. Je ich skutočne veľké množstvo. Kedy to začalo, sám neviem, ale ak poviem, že to bolo dávno, asi je to presné. Samotné písanie už je dielom súčasnosti, začal som v roku 2012 knihou „Kostol na konci sveta a odsun Nemcov z horného Spiša“. Išlo o evanjelický kostol v bývalej Majerke, dnešných Ihľanoch, pod Levočskými vrchmi.

Výborná

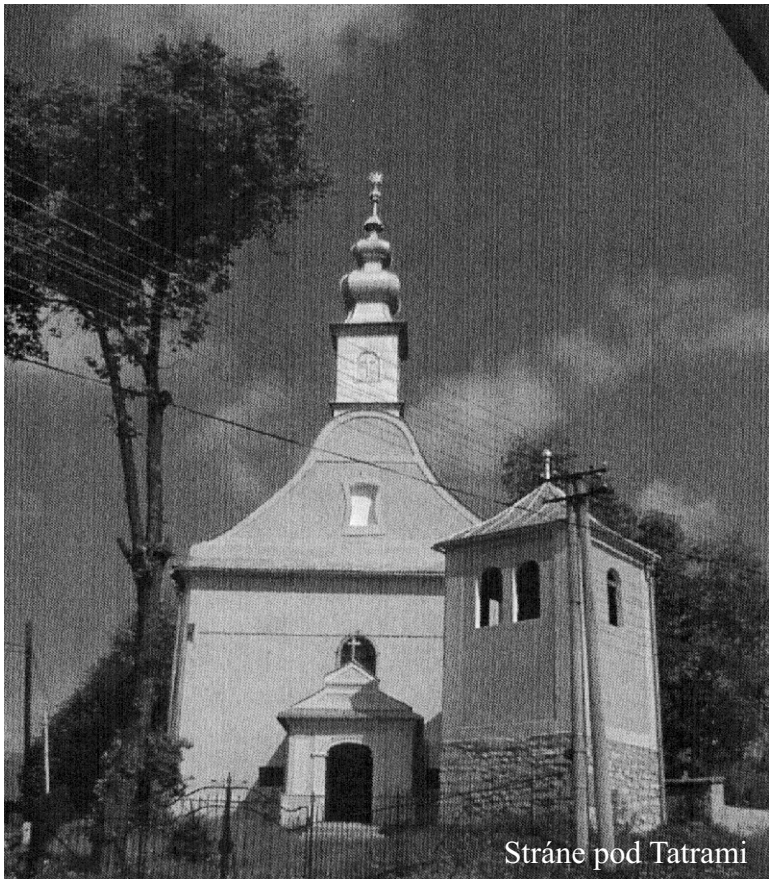
Stráne pod Tatrami

Hovoríte o dvoch veciach, ktoré vás priťahovali do kostolov. Jednou, a ja dúfam, že bola na prvom mieste, je to duchovno – teda viera. Trojjediný Boh sa nám predstavuje aj ako Duch Svätý, prostredníctvom ktorého nás vedie a usmerňuje. Ak hovoríte teda o duchovnom, má to nejaké spojenie?

Ak si zoberieme na pomoc encyklopédie, slovníky a iné pomôcky, dostaneme mnoho alternatív pojmu „duchovna“. Niekto pracuje lopatou, iný používa pre svoje zárobky mozog. Ale ja píšem o inom pojme duchovna. Keď otvárate staré ťažké dvere kostola, z liatiny krásne formovanou gotickou kľučkou, ovanie vás síce stuchnutý vzduch, ale hlavne vstupuje do vášho vnútra duševné osvieženie. Naraz zisťujete, že človek, ktorý bol vonku, sa razom zmenil v iného tu vo vnútri –nielen chrámu, ale i srdca. Neviem prečo, ale asi mnohí z nás prvý pohľad smerujú k oltáru. A ani si to neuvedomujúc, ústa začnú šepkať modlitbu. Nenaučenú, ale rinúcu sa zvnútra spontánne. Každý kút kostola, všetko sa nám ponúka cítiť a hovoriť s Bohom, to je sila tradície, duchovna v

každom kostole a pri každom vstupe.

Nedávno ste, brat Šťastný, mali vážne zdravotné problémy. Ste opäť pri písaní a my len dúfame, že sa z vášho pera bude ešte dlho prihovárať k nám váš entuziazmus a bude to potecha nielen pre vás, ale aj pre čitateľov. Modlíme sa za vás, ale aj za chorých v našom cirkevnom zbore.

Vďaka za modlitby, ale teší ma aj sugestívnosť vašej otázky, brat farár. Uprostred lesov na Donovaloch ma sprevádzal Náš všemohúci BOH a pomohol spolu s lekármi dať mi ešte šancu pokračovať. Som nesmierne šťastný za ochrannú ruku. Dáva mi to silu aj teraz a stále mám pred očami oltáre kostolov a veľkú vieru, že máme možnosť cítiť, kto nad nami bdie. Vďaka za tento dar a nakoniec aj vás, brat farár, priviedol k mojej posteli v nemocnici a posilnil vo viere, že nie som opustený.

Veru nie, kresťan a ani Vy opustený nie ste, a dokonca sám dobre viete niečo o opustenosti. Pokiaľ viem, vaša nová kniha bude o opustenosti kostolov na hornom Spiši. Prečo je táto téma v pere vášho záujmu a čo vás privialo práve do horného Spiša?

Mám rád dejiny a históriu zvlášť. Moje srdce je naplnené vďačnosťou pri každom prekročení prahu kostolov. Sú súčasťou môjho života už roky a mám ich ako tému číslo 1. A prečo horný Spiš? Tých preto je viacero. Je to neskutočne krásna krajina, rád trávim voľné chvíle v jej náručí a obdivujem, čím sme obdarení naším Stvoriteľom. Žijú tu vzácni ľudia, pracovití a ochotní. A tie kostolíky roztrúsené všade dookola, to často nevidieť. A ak prechádzate okolo nich a ony sú opustené, nemajú veriacich, nemožno si to nevšimnúť. Zaslúžia si to aj naši predkovia. A tu chýba iba malé zastavenie a zamyslenie sa nad naším národovcom Ľudovítom Štúrom, ktoré som si vzal za motto mojej knihy: Nieto väčšej a svätejšej pravdy pre život jednotlivých ľudí a národov celých nad tú: Kto sa sám neopúšťa, nebýva opustený.

Tak aj toto je jedno z tých „preto“, ktoré ma priviedlo na horný Spiš a do jeho opustených kostolov.

Ďakujem Vám brat Šťastný za možnosť nazrieť do Vášho života, v ktorom je Vám oporou a pomocou Vaša manželka. Tešíme sa na Vašu knihu a jej posolstvo. Prajem Vám, aby Vás Veľkonočné radostné evanjeliom o vzkriesení nášho Pána posilňovalo v nádeji a upevňovalo vo viere, ktorá vyznáva: „Uveril som, preto som hovoril, - aj my veríme, a preto hovoríme, lebo vieme, a preto hovoríme, lebo vieme, že Ten, kto vzkriesil Pána Ježiša, vzkriesi aj nás s Ježišom a postaví nás s vami.“ (2 Kor 4,13b)

Rozhovor pripravil J. Bakalár

Poďakovanie

Členovia filie Petrovany sa aj touto cestou chcú poďakovať sestre Emílii Olejárovej z Košíc, ktorá podarovala pre modlitebňu v Petrovanoch obraz - olejomaľbu „Ježiš pred Pilátom".

Obraz sa stal aj pre nás pokladom, tak ako bol rodinným pokladom pre sestru Olejárovú.

Z úprimného srdca ďakujeme a prajeme sestre Olejárovej hojné Božie požehnanie.

členovia filie

EKUMENICKÝ SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB

V krátkosti len zopakujem ,že Svetový deň modlitieb –SDM má vyše 100 ročnú tradíciu a program pripravujú ženy - vždy z inej krajiny. Do našej republiky prenikali jednotlivé zvesti o SDM už od jeruzalemskej konferencie v r.1928. Prvú písomnú správu máme od evanjelickej farárky Dariny Bancíkovej z r.1951,ktorá dostávala bohoslužobné programy od priateliek z Nemecka, prekladala ich a prvé verejné modlitebné stretnutie usporiadala vo Veľkom Lome r.1981. V r.1987 sa pokúsili usporiadať ekumenické stretnutie, pridali sa sestry z Bratskej jednoty baptistov.

V r. 1991 začal pracovať samostatný výbor SDM na Slovensku a rozšíril sa o členky z ďalších cirkví.

Na stretnutie sú pozvaní všetci, ale hlavne ženy pripravujú celý program tohto stretnutia. Vždy v úvode sa povie krátka história o SDM, ktorý je každý rok určený na prvý marcový piatok/niekedy sa uskutoční deň, dva pred, alebo po/. Predstaví sa krajina, ktorá pripravila program a zároveň sa premietne pár zaujímavých záberov z tejto oblasti. Kladie sa dôraz najmä na životy žien a ich neľahké situácie v krajine a vysielajú sa konkrétne modlitebné prosby, čítajú sa texty z Biblie, spievajú piesne (ktoré sú zadané a vždy sa ich najprv usilovne učíme) a tiež poslúži farár kázňou. Ešte sa robí zbierka pre tú krajinu na konkrétny účel, ktorý určí výbor SDM.

Na tento rok 2014 program pripravili ženy z EGYPTA na tému: PRAMENE V PÚŠTI.

V Prešove sa od r.2000 striedajú stretnutia každý rok v inej cirkvi, a preto sa tešíme, že je tu aj príležitosť pre spevokol, či mládež, ktorí sa aktívne zapájajú a pomáhajú v programe. Tento rok sa uskutočnilo v RKC na Sídl.lll v kostole Kráľovnej pokoja.

Na príprave sa podieľalo 10 žien, a to z RK..,EV.,GR.K.a BR.cirkvi: Flešarová, Špesová, Rovňaková,

Fotová, Bakalárová, Wagnerová, Baková, Petriková, Jurčová, Lesňaková.

Znova to bol požehnaný čas pre nás účinkujúcich a verím, že aj všetkých, ktorí prišli a niečo sa dozvedeli o živote v Egypte a o ich duchovnom zápase o zlepšenie situácie najmä žien, ktoré zvyčajne trpia prvé, keď sa v ekonomike nedarí. Tiež sme si v príbehu priblížili život ženy Samaritánky.

Ďakujem Pánu Bohu za milosť a možnosť každý rok „nazrieť" do života jednotlivých krajín a modlím sa krátkou modlitbou spomenutou v tohtoročnom programe:

„Pane , zbav nás všetkého sebectva, aby sme sa pre svet mohli stať riekami živej vody." Amen!

Anna Bakalárová st.

Aliančný modlitebný týždeň

Témou tohtoročného Aliančného modlitebného týždňa (konal sa od 5. januára do 12. januára 2014) bol životný príbeh biblického Káleba. Nie je nič zložité uvidieť, čím môže tento príbeh inšpirovať dnešnú európsku cirkev. Mnohí kresťania Európy s údivom sledujú dynamické kresťanstvo v Indii, Afrike a v Južnej Amerike. Na opačnej strane zemegule sa dejú veci, ktoré chceme, aby sa diali aj tu. Boží Duch tam koná a dejú sa tam mnohé zázraky. Keď sa však pozeráme na Európu, všetko je akosi inak. Je Boh v

5.1.	Ne	17:00	kostol ECAV	Peter Ruščin
6.1.	Po	18:00	modlitebňa CB	Jozef Michalec
7.1.	Ut	18:00	Archa - AC	Ľudovít Fekete
8.1.	St	18:00	modliteňa CB	Peter Mihoč
9.1.	Št	17:00	kostol ECAV	Ján Šolc
10.1.	Pi	18:00	Archa - AC	Martin Jurčo
11.1.	So	18:00	modlitebňa CASD	Dušan Macko
12.1.	Ne	17:00	modlitebňa CB	Ján Bakalár

Európe mŕtvy? Ako sa máme pozerať na duchovné záležitosti a realitu evanjelia okolo nás?

Cirkev v Európe sa už nemôže chváliť svojimi silnými inštitúciami a masívnym vplyvom na spoločnosť. Skôr sa učí, aké je to byť v menšine a hľadá nové formy sily vo vlastnej slabosti a v zistení, aké to je bez napojenia na politickú moc. Dvadsiate storočie bolestným spôsobom odhalilo nielen morálnu slabosť európskej cirkvi, ale aj oslabenie jej duchovnej autority. Poznanie týchto zlyhaní položilo cirkev „na kolená". Jej predošlý triumfalizmus je preč, a teraz je v situácii, kedy už nemôže skryť svoje slabosti za masku moci, ale musí sa učiť žiť s poznaním ťažkej pravdy o sebe. V európskej cirkvi sa vynorili pocity hanby, rezignácie a nostalgie; je tu riziko, že tieto pocity „nakazia" aj ďalšie generácie mladých kresťanov, ktorí si ťažko hľadajú v nej miesto a odchádzajú..

V tejto situácii sme boli celý týždeň povzbudzovaní príkladom a životom Káleba, aby sme sa Božími očami pozreli, čo sa z tohto všetkého môžeme naučiť. Pokiaľ má navrch skepsa, stráca sa vitalita a život. Preto sme boli na našich stretnutiach inšpirovaní Kálebom, ktorého nám Písmo opisuje ako muža, ktorý mal „iného ducha". Mal úplne iný pohľad na veci než väčšina ľudí okolo neho napriek tomu, že za to mohol draho zaplatiť . Zažil historické zlyhanie, blúdenie po púšti a stratu celej generácie jeho súčasníkov, ktorí sa nedožili návratu do zasľúbenej zeme. Káleb však bol schopný do nej vstúpiť a zažiť osobné naplnenie zasľúbenia, ktoré prijal od Boha. Európa dnes potrebuje nových Kálebov, mladých aj starých; takých, ktorí sa neboja „obrov" zlyhania vlastnej komunity, ale sú schopní svedčiť o moci Božej. Ak chceme, aby sa veci v Európe, v cirkvi a cirkevnom zbore menili, potrebujeme byť ľuďmi ako Káleb, potrebujeme nasledovať takýchto ľudí. Existujú takí medzi nami! Musíme ich iba uvidieť, poskytnúť im priestor a postaviť sa za nich. To nevyhnutne ovplyvní nás aj ďalších ľudí okolo nás. Týždeň modlitieb a zvesti Božieho slova bol povzbudením na prahu nového roka, ďakujeme všetkým, ktorí v rámci jednotlivých večerov poslúžili.

Pripravil. Ján Bakalár - zborový farár

„Od zúfalstva k nádeji"

znela téma, ktorou nám veľmi požehnane slúžil br. Slavomír Slávik, riaditeľ EVS na dni modlitieb dňa 22. marca t.r., v zbore CB v Prešove. Ekumenické modlitebné spoločenstvo Lýdia má svoje poslanie predovšetkým v povzbudzovaní modlitebníkov. Modlíme sa za rôzne potreby a tiež si na základe Božieho slova a osobných svedectiev, skúsenosti zo života viery s naším Pánom pripomíname silu modlitby.

Jeden veľmi dobrý dôvod prečo sa modliť je, že Boh môže odpoveďou na našu modlitbu urobiť za jednu sekundu viac ako my za celý život.

V starozákonnom príbehu Noemi a Rút sme poznávali, ako na troskách našich životných príbehov Pán Boh buduje svoje kráľovstvo, ak mu to, samozrejme, dovolíme a túžime po tom. Prečítajte si prosím tento príbeh v starozmluvnej knihe Rút - má len 4 krátke kapitoly. Br. Slávik nás povzbudzoval, aby sme sa nebáli modliť za veľké veci. „Buďme najodvážnejší a zároveň najpokornejší ľudia na svete!" Zdôraznil na záver svojej kázne.

V svedectvách zazneli skúsenosti sestier, ako Pán mocne konal v ich životoch a ako prežili cestu „od zúfalstva k nádeji":

- v manželstve, ktoré prechádzalo vážnou krízou a dnes namiesto rozvodu a súdnych pojednávaní

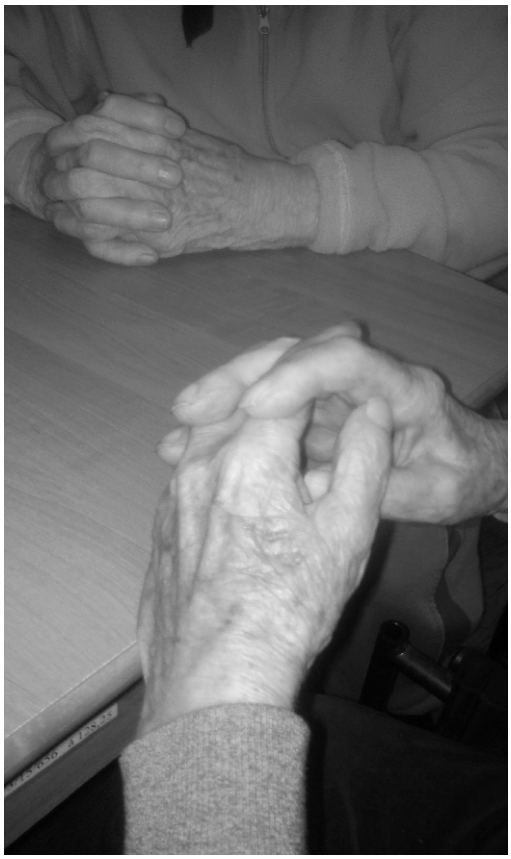

oslavujú Božiu vernosť,

- v príbehu nevesty a svokry, ktorý bol pre obe na začiatku cesty skoro nezlučiteľný, a v ktorom každá z nich musela prehodnotiť svoje predstavy a priania v svetle Božích princípov a kde dnes obe konštatovali ako ich spolunažívanie Pán Boh veľmi požehnáva,

- v príbehu mladej sestry, v živote ktorej Pán občas dovolí, aby sa rozsýpali všetky pekne postavené plány, aby na ich troskách potom budoval On svoje dokonalé stavby, tiež ako Boh dokáže pozdvihnúť aj z hlbokých depresií a dať životu zmysel.

V modlitebných blokoch sme predkladali nášmu Pánovi a modlili sme sa za:

- naše rodiny, slobodných, manželov, vzťahy medzi generáciami,

- cirkev, zbor, misiu (konkrétne za náš zbor sme vyprosovali Božie vedenie pre Relevant, diakoniu-opatrovateľskú službu, Sigord - zvládnutie sezóny a poznanie Božich zámerov s týmto zariadením, za skupinku mužov, za vedúcich služieb....)

- za našu krajinu, vládu, budúceho prezidenta, za všetky voľby v tomto roku (aj v našom meste),

- za pokoj a Božie plány pre Ukrajinu,

- za vyvolený Boží ľud - Izrael.

Sme veľmi vďační nášmu Pánovi, že každoročne pridáva ďalších, ktorí prichádzajú s túžbou modliť sa.

S láskou Marta Gajdošová

„Nepripodobňujte sa svetu, ale rozoznávajte, čo je dobré a milé, teda čo je vôľa Božia.“

V duchu tohto napomenutia apoštola Pavla v liste Rím. sa niesol konvent Šarišsko-zemplínskeho seniorátu (ŠZS), ktorý sa konal v úžasný slnečný deň 29.3.2014, kedy sa stretlo 116 konventuálov v cirkevnom zbore Sabinov, aby hodnotili prácu duchovných správcov cirkevných zborov ŠZS a tiež prácu jednotlivých pracovných skupín ako aj hospodárskeho života v ŠZS. Rokovanie prebiehalo v pokojnom duchu podľa schváleného programu.

Slovom Božím v úvodnej pobožnosti nám poslúžila domáca sestra farárka PhDr. Marta Ferjová, na základe biblického textu z Izaiáša 5. kapitoly, kde je známa Pieseň o vinici, ktorou je i náš ŠZS. Veľmi vhodne aktualizované posolstvo v pôstnom čase nás viedlo k sebaskúmaniu a poznávaniu Božej lásky zjavenej a darovanej v Pánovi Ježišovi. Po pozdrave sestry dozorkyne domáceho cirkevného zboru JUDr. Janky Toporcerovej sme schválili program konventu a následne bola prijatá zápisnica z konventu ŠZS z r. 2012 a tiež správa o plnení uznesení z konventu z r. 2012 a zasadnutí presbyterstva ŠZS.

Výročnú správu o živote ŠZS v roku 2013 odprezentoval brat senior Ján Velebír, ktorý ju postavil na základe listu Rímskym 12,1 - 2: **„Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé.“** Tento text bol akýmsi upozornením, že často robíme to, čo robia všetci - pripodobňujeme sa móde davu a nie vždy kontrolujeme, či konanie davu má zmysel, či je účelné, ba dokonca či je morálne.

Boli tiež prijaté správy o činnosti VM, školského výboru, ZEDU, správa pokladníčky o správe účtov a pokladne, správa hospodárskeho výboru o kontrole účtov, správa o hospodárení ŠZS, správa o hospodárení podporovne ŠZS, správa o činnosti účelového zariadenia ŠZS Heliantus na Sigorde

(v tejto správe bol daný návrh, aby zriadenie bolo prevádzkované počas celého roku, kde bola navrhnutá ako riaditeľka zariadenia Mgr. Janka Olejárová, ktorá odprezentovala aj víziu činnosti v tomto zariadení.

Tento návrh bol daný na základe toho, že doterajší poverený riaditeľ, brat farár J. Bakalár sa vzdal svojej funkcie, vzhľadom k tomu, že táto práca bola pre farára cirkevného zboru Prešov veľmi náročná a nezvládnuteľná po odchode sestry kaplánky M. Chlpíkovej na rizikovú MD), správa revíznej komisie UZH Sigord. Ďalej bol prijatý návrh nového Štatútu ŠZS, ÚZ Helianthus-Sigord, Seniorálnej podporovne a návrh rozpočtu ŠZS na rok 2014 ako i ďalšie uznesenia konventu.

Bolo to veľmi požehnané stretnutie s dobrým priebehom, pretože všetky správy boli doručené konventuálom vopred, a tak každý mal čas na prípravu resp. reakciu a pripomienky či zmeny, ak boli potrebné, čo využili konventuáli v diskusii. Aj touto cestou treba povedať veľké ĎAKUJEM bratovi seniorovi a všetkým, ktorí správy pripravovali a prispeli tým k pokojnému rokovaniu konventu ŠZS. Mali by sme sa, sestry a bratia, viac modliť za predsedníctva CZ ŠZS a seniorátu, aby milostivý Pán Boh žehnal práci v cirkevných zboroch našej drahej ECAV, aby sme z jeho milosti a s jeho požehnaním konali zodpovedne aj v ďalšom roku.

Na záver chcem ešte srdečne poďakovať domácemu cirkevného zboru v Sabinove za ich milé prijatie a príkladné zvládnutie celej organizácie konventu, veď vďaka nim sme prijali okrem duchovných darov aj telesné. Konvent ŠZS bol pre nás veľkým požehnaním a povzbudením pre všetkých konventuálov, ktorých pozdravil aj dištriktuálny dozorca.

Pán Boh nech Vám to vynahradí svojím požehnaním a svojou láskou, prosiac o Jeho milosť a požehnanie Vás pozdravujem, sestry a bratia, slovom z evanjelia podľa Jána: **„Nech sa Vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! (J 14, 1). Ak zostávate vo mne a moje slová zostávajú vo vás, proste, čo chcete a stane sa vám.“ (J 15, 7)**

Účastníčka konventu ŠZS M.K

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov sa konal v našom meste od 23.1.2014, keď sme sa stretli v modlitebni Cirkvi bratskej. Tému stretnutia: Spolu sme povolaní k spoločenstvu, rozobral zaujímavým spôsobom dekan RKC Jozef Dronzek. V piatok sme sa stretli v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Gréckokatolíckej cirkvi s témou: Spolu sa usilujeme byť jednomyseľní a aktuálne nás oslovil kazateľ CB Martin Jurčo. Sobota bola priestorom na stretnutie v Konkatedrále sv. Mikuláša, Rímskokatolíckej cirkvi, kde na tému: Spolu patríme Kristovi poslúžil farár ECAV Ján Bakalár. Záver stretnutia v nedeľu 26.1. bol požehnaným záverom našich stretnutí v Chráme sv. Trojice, Evanjelickej cirkvi a.v. s témou: Spolu ohlasujeme evanjelium, kde nám aktuálnosť tohto poslania priblížil vladyka Milan Lach SJ, pomocný biskup Gréckokatolíckej cirkvi a pozdravili nás bratia biskupi: S. Stolárik, biskup Rímskokatolíckej cirkvi a S. Sabol biskup VD Evanjelickej cirkvi a.v. Vnímali sme Pavlovu provokujúcu otázku: „Je Kristus rozdelený?" ako radostnú výzvu k modlitbe a sebaskúmaniu, ako osôb tak i kresťanských spoločenstiev. K tomu nás viedlo Božie slovo, ktoré kladie veľmi dôležité otázky:

„Mám na mysli to, že každý z vás hovorí: Ja som Pavlov! Ja som Apollov! Ja zas Kéfasov! Ja Kristov!

Veď či je Kristus rozdelený? Vari bol za vás ukrižovaný Pavol? Alebo ste boli pokrstení v Pavlovom mene? Ďakujem Bohu, že som nikoho z vás nepokrstil, iba Krispa a Gájusa, aby nik nepovedal, že ste boli pokrstení v mojom mene. Ba pokrstil som aj Štefanasovu domácnosť, inak neviem, či som pokrstil aj niekoho iného. Kristus ma totiž neposlal krstiť, ale ohlasovať evanjelium, nie však múdrosťou slova, aby Kristov kríž nebol vyprázdnený." (1Kor 1, 12-17)

Pavol vyzýval kresťanov v Korinte, aby si uvedomili vo svojich srdciach a ukázali to vo svojich skutkoch, že Kristus nie je rozdelený. Takisto vyzýva nás uskutočňovať jednotu, ktorú už máme v Kristovi so všetkými, ktorí na každom mieste vzývajú meno Pána Ježiša Krista.

Nech vás láska Pána Ježiša priťahuje k nemu, nech vás moc Pána Ježiša upevňuje v jeho službe, nech radosť Pána Ježiša naplní vášho ducha a požehnanie všemohúceho Boha – Otca i Syna i Ducha Svätého, nech je a zostáva s vami odteraz až naveky. Amen.

Redakcia

Školenie presbyterov

Dňa 16.3.2014 sa konalo školenie presbyterov ŠZ seniorátu v Šarišských Bohdanovciach.

Z nášho CZ sa ho zúčastnilo 10 členov.

Hlavnú prednášku o postavení a úlohách presbyterov v zboroch predniesla sestra farárka Marta Ferjová.

Vychádzala z textu 2.Mojžišovej,18.kap.,kde na príklade rady pre Mojžiša od jeho svokra Midjanského kňaza Jetra,vysvetlila prečo a načo sú v zboroch potrební aj presbyteri a kurátori.

Presbyteri a presbyterky tým,že prijali svoju funkciu a boli riadne zvolení, prijali aj zodpovednosť za cirkev.

Presbyteri majú sa prioritne starať o hmotné potreby zboru, ale aj o duchovné potreby členov. Bez ich spolupráce so zborovými farármi sa nedá dosiahnuť to, aby jeden človek zvládol v zbore širokú škálu práce.

Dovolím si citovať z prednášky sestry farárky Ferjovej o úlohách presbyterov v zbore:

„Presbyter môže byť okom, ktoré si všíma a vidí tých, čo cirkev hľadajú a potrebujú. Môže byť uchom, ktoré je ochotné vypočuť problémy našich blížnych a ukázať na riešenie, ktoré ponúka Božie slovo. Môže byť ušami, ktoré počúvajú. Možno dokáže láskavým slovom potešiť a povzbudzovať ľudí a môže tak byť hladiacimi rukami. A možno sa dokáže postarať o hmotné veci, spravovať majetok, pracovať na údržbe okolia chrámu, kosiť, sadiť, polievať či upratovať a môže byť pracujúcimi rukami. Môže sa stať nohami, ktoré spôsobia, že cirkev nesedí na jednom mieste, ale prichádza ku každému. Úloha a služba cirkvi je globálna a bez limitov. Od zvestovateľskej, cez učiteľskú, budovateľskú, diakonickú, charitatívnu, spoločenskú, sociálnu, kultúrnu... A práve taká je aj služba tých, ktorí v nej slúžia.“

Prednáška bola oslovujúcim pozvaním k práci na Jeho diele,na Jeho dome,na Jeho cirkvi.

V druhej časti, sestra dozorkyňa CZ Sabinov JUDr. Janka Toporcerová priblížila konkrétne úlohy presbytera, ktoré vyplývajú z CÚ ECAV.

Prechádzajúc jednotlivými článkami CÚ vysvetlila ich dôležité časti.

Celé školenie bolo veľmi zaujímavé a hlavne oslovujúce, aby sme si uvedomili, že Boh dal každému z nás konkrétnu úlohu, ktorú by sme mali vo svojich zboroch konať podľa svojich schopností a nenechávať všetku prácu len na bratov farárov. Len tak bude zbor takým, že každý bude môcť povedať, že medzi nami skutočne prebýva Boh.

PhDr. Klimková Kvetoslava

Na konfirmandoch záleží

Každý rok odkonfirmuje v našom zbore v priemere 40 mladých ľudí. Keď sme o tom premýšľali a rátali s tým, žeby aspoň 50% z týchto konfirmandov ostalo po konfirmácii na mládeži aspoň najbližšie 4 roky, tak by nám zborovka veru nestačila. No realita je iná.

Zamyslela som sa nad tým, čo bolo pre mňa tou „návnadou", cez ktorú som sa z konfirmácie dostala aj na mládež. Čo bolo tým spájacím článkom, cez ktorý som sa o stretnutiach mládeže nielen dopočula, ale aj sa stala ich súčasťou a spoznala Ježiša Krista osobne. A bolo to práve cez moju dobrú kamarátku, ktorá ma na stretnutia dorastu zavolala a osobne sa mi venovala.

Tak sme spolu s dorastovým tímom premýšľali, ako sa skamarátiť s konfirmandmi viac a ukázať im, že nám na nich záleží. Po rozhovore s bratom farárom vznikol nápad, aby sme urobili nedeľné popoludňajšie stretnutie konfirmandov a ich rodičov, kde ich viac spoznáme, porozprávame sa, zahráme nejaké hry a pozveme ich na stretnutia dorastu, mládeže, ale aj na tábory, ktoré robíme každý rok v lete.

Pripravili sme program, rozposlali pozvánky a v nedeľu 23.2.2014 očakávali, koľkí rodičia a konfirmandi prídu. Účasť bola nad naše očakávania.

Program stretnutia sme rozdelili na dve časti. Počas prvej sme spolu spievali piesne, zahrali si biblický kvíz v rodinných tímoch a brat farár Bakalár nám poslúžil slovom. Hlavná výzva smerovala na rodičov: „vy ste svetlo sveta". Rodičia by mali svietiť svojim deťom a ukazovať im na Krista a tak sme to chceli urobiť aj my, mládežníci, a ukázať, že konfirmácia nie je len teoretická príprava na skúšku, ktorou sa všetko končí. Počas stretnutia sme predstavili bližšie dorastový tábor, na ktorý sme konfirmandov zároveň pozvali. V druhej časti programu sme konfirmandov bližšie spoznali pri hrách a rôznych aktivitách, zatiaľ čo rodičia riešili organizačné veci spojené s konfirmačnou prípravou. A ako inak, na každom dobrom stretnutí nesmie chýbať občerstvenie, pri ktorom sa mohli aj rodičia navzájom viac neformálne porozprávať.

Sme veľmi radi, že nás brat farár zapojil do prípravy takého stretnutia a že nás ako mládež aktívne zapája aj do procesu výučby konfirmácie. Veľmi sa tešíme, že môžeme konfirmandov osobne poznať a pozývať ich do osobného vzťahu s Ježišom Kristom.

Za dorastový tím Lenka Gogová

Študenti EKG vyrazili hľadať „stopy“ Martina Luthera

V roku 2012 bol zahájený projekt osláv 500. výročia Lutherovej reformácie. Evanjelické kolegiálne gymnázium sa zapojilo medzi 500 škôl na celom svete, ktoré chcú svojimi aktivitami študentom priblížiť význam reformácie tak v minulosti, ako aj v prítomnosti. Každý rok sa nesie v duchu inej témy. Tento nás pozýva k tomu, aby sme odhalili korene reformácie, preto sme sa vybrali do Nemecka na miesta, kde sa to všetko začalo...

V dňoch 23. – 29. marca 2014 vyrazili študenti druhého a tretieho ročníka Evanjelického kolegiálneho gymnázia z Prešova. Ubytovaní boli neďaleko Lipska, ktoré hneď po krátkom oddychu navštívili a poznávali. Ďalší deň sa skupina presunula do ohniska celej reformácie – Wittenbergu. Chrám, na ktorý Luther pribil 95 výpovedí proti odpustkom, bol síce kvôli oslavám 500. výročia reformácie prikrytý lešením, takže sme toho veľa nevideli, ale vďaka nemeckej pedantnosti a dômyselnosti veľa počuli. Počas ďalších dní žiaci navštívili mestá Halle s kostolom, v ktorom nájdeme odtlačok Lutherovej tváre, Eisleben – kde sa Luther narodil aj zomrel. V stredu sme sa vybrali do Erfurtu, kde sa žiaci v Augustínskom kláštore premiestnili do 16. storočia a porovnali svoj život so životmi vtedajších mníchov, ktorý museli celý deň mlčať. Chladný kostol uprostred kláštora vo svojich oknách ukrýva symbol bieleho kvetu, ktorý Martina Luthera umiestnil aj do svojho znaku – Lutherovej ruže. Ďalšie kilometre merali študenti ešte ďalej na západ, a to smerom do Eisenachu a na očarujúci, históriou dýchajúci hrad Wartburg, kde sa Martin Luther ukrýval a ako „rytier Juraj" preložil Novú zmluvu do nemeckého jazyka. Milým prekvapením pre nás bola ďalšia „stopa" Martina Luthera, ktorú sme našli na našej poslednej zastávke smerom domov v Drážďanoch, kde sme priamo na námestí pred Frauenskirche našli sochu Martina Luthera. Aj to nám ukázalo na dôležitosť osobnosti Martina Luthera v Nemecku, ktorý zmenil život cirkvi nielen tam, ale ovplyvnil životy ľudí aj v mnohých iných európskych krajinách, z ktorých Slovensko nebolo výnimkou. Volal ľudí k úprimnému pokániu a životu s Pánom Bohom. Na jeho sochách, ktoré sa týčia na hlavných námestiach miest v srdci Nemecka, nájdeme najdôležitejšie výjavy z jeho života – opakovali sa tam symboly Biblie, spevu, modlitby, rodiny a dišputy. A presne o tomto boli aj naše večery – po vyhodnotení dňa, zamyslení a modlitbách, sme sa mohli venovať rôznym „dišputám" so spolužiakmi či profesormi, čo prinieslo obohatenie aj do našich vzťahov a života viery.

Ďakujeme Pánu Bohu za požehnaný čas, za Jeho ochranu a za všetko, čo sme mohli vidieť a prežiť.

Mgr. Zuzana Martausová
Mgr. Ján Bakalár

Synoda a iné

V roku 2010 oslavovala celá evanjelická verejnosť významné jubileum – 400 rokov od konania Žilinskej synody, ktorá bola prvou evanjelickou synodou na našom území a znamenala definitívne organizačné odčlenenie evanjelikov od rímskych katolíkov. Táto oficiálna, ale historicky nepresná informácia, sa stala základom pre konanie viacerých významných cirkevných aktivít v meste Žilina. V roku 2010 sme tak v Žiline mali synodu, evanjelické cirkevné dni, teologickú konferenciu, dokonca bola vydaná aj jedna z najkrajších poštových známok na Slovensku, ktorá zobrazovala hlavných protagonistov Žilinskej synody – Juraja Turzu a Eliáša Lániho.

Oslava 400. výročia Žilinskej synody bola dobrou príležitosťou na pripomenutie si jej priebehu, významu i odkazu. Dovoľte preto, milí čitatelia, niekoľko historických upresnení. Žilinská synoda bola síce významnou udalosťou pre slovenských evanjelikov, nie však pre všetkých. Chýbali na nej zástupcovia evanjelikov žijúcich na území dnešného východného Slovenska – neboli tam teda Spišiaci ani Šarišania. Zákony Žilinskej synody a rozdelenie krajiny do superintendencií sa týkalo iba územia dnešného stredného a západného Slovenska. Nie je tiež pravdou, že vtedy bola založená evanjelická cirkev. Evanjelická cirkev existovala aj predtým, boli to totiž tí istí kresťania, ktorí sa pokúsili svoju kresťansko-katolícku cirkev reformovať. Pre odpor pápeža a vládnucich Habsburgovcov sa to však nepodarilo, preto došlo k organizačnému odčleneniu evanjelikov od katolíkov aj na našom území. Nie sme teda cirkvou, ktorá má „iba“ 400 rokov. 400 rokov má iba organizácia, ktorú boli nútení založiť naši predkovia, keď nenašli pochopenie u svojej dovtedajšej cirkevnej vrchnosti.

Teraz je však rok 2014 a je tu nové výročie a nová príležitosť. Budeme si pripomínať 400. rokov od konania synody v Spišskom Podhradí. Táto synoda bola pokračovaním procesu organizačného i vieroučného dotvárania evanjelických štruktúr na území Spišskej a Šarišskej župy. Ich vývoj bol totiž v mnohých oblastiach špecifický. Evanjelici žijúci na území Spišskej a Šarišskej župy sa v období reformácie i protireformácie delili na tzv. mestské cirkevné zbory (Prešov, Sabinov, Bardejov, Levoča, Kežmarok a Košice v Above) a vidiecke cirkevné zbory (všetky ostatné zbory na území Spiša a Šariša). Toto delenie malo svoj základ v skutočnosti, že podstatnú časť evanjelictva menovaných miest tvorili Nemci. Evanjelici z týchto miest sa vyznačovali v

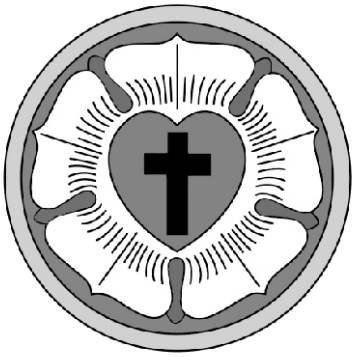

mnohých oblastiach jedinečným historickým vývojom. Po stránke politickej a hospodárskej existovalo už od 15. storočia spoločenstvo Pentapolitana združujúce Košice, Prešov, Bardejov, Levoču a Sabinov. S príchodom reformácie sa toto spoločenstvo piatich miest spojilo aj pri spoločnom vyznaní viery piatich slobodných kráľovských miest (Confessio Pentapolitana, 1549) a od roku 1655 sa k nim po obnovení práv slobodného kráľovského mesta pridáva aj Kežmarok. Na synode v Spišskom Podhradí v roku 1614 vznikli dve nové superintendencie. Prvou bola superintendencia piatich slobodných kráľovských miest, do ktorej patrili mestá: Bardejov, Prešov, Sabinov, Košice a Levoča. Jej prvým superintendentom sa stal Peter Zabler, nemecký farár z Levoče. Druhou superintendenciou bola superintendencia združujúca ostatných evanjelikov Spiša a Šariša, na čele ktorej stál Štefan Xylander.

Toto zvláštne rozdelenie spišských a šarišských evanjelikov medzi „mestských“ a „vidieckych“ sa v mnohých aspektoch udržalo až do zániku Uhorska v roku 1918. Príčinu delenia však netreba hľadať iba v mieste bydliska, ale aj v národnostnom zložení mestských zborov. Väčšinu mestských evanjelikov tvorili Nemci, ktorí požívali výsadné postavenie, patrili medzi najmajetnejšie skupiny obyvateľov miest, boli hlavnými nositeľmi evanjelickej kultúry i hýbateľmi hospodárskeho života. Práve vďaka spišským a šarišským Nemcom, ktorí cestovali na štúdiá do svojej rodnej krajiny, prišla reformácia na východné Slovensko prakticky okamžite po Lutherovom vystúpení. Nemecký charakter miest, ich kostoly, školy, kultúrne zariadenia či knižnice sú dodnes nemými aj hovoriacimi svedkami veľkej tradície nemeckých luteránov.

Aj z uvedených dôvodov vítam rozhodnutie vedenia cirkvi pripomenúť si 400. výročie synody v Spišskom Podhradí zorganizovaním viacerých

významných podujatí v spišskom regióne, resp. v Tatranskom senioráte. Neexistuje v našej cirkvi seniorát, kde by bol viditeľnejší prínos nemeckej reformácie. Neexistuje však tiež seniorát, kde by boli viditeľnejšie dôsledky hriechov, ktorých sa najprv dopustila časť našich Nemcov a Slovákov spolupracujúca s nacizmom a následne časť Slovákov a Čechov, ktorí sa spolu so sovietskymi komunistami podieľali na vyháňaní našich Nemcov z ich domoviny. Hriech splodil ďalší hriech... Kedysi kvitnúci evanjelický Spiš sa dnes viac podobá na ruinu osídľovanú asociálmi, demolujúcimi historické pamiatky.

V júni 2014 si preto nebudeme iba pripomínať výročie starej synody. Chceme sa stretnúť na miestach našej minulosti. Spolu s bratmi a sestrami z Nemecka (často potomkami našich Nemcov) si môžeme pripomenúť spoločnú minulosť, spoločné hriechy, ale aj uvažovať nad spoločnou budúcnosťou. Synoda, ktorá sa bude konať 6. - 7. júna 2014 v starobylej Levoči, nech je povzbudením pre domácich i návštevníkov.

Zvláštnou udalosťou budú štvrté Evanjelické cirkevné dni v dňoch 27. - 29. júna 2014 v Spišskej Novej Vsi s očakávanou niekoľkotisícovou účasťou evanjelikov z celej cirkvi. Počas nich bude otvorená výstava venovaná Spišskopodhradskej synode, budeme diskutovať o chátrajúcich a opustených evanjelických kostoloch, o nemecko-slovenskej minulosti, ale aj o mládeži a kresťanských rodinách. S dovolením primátora mesta budeme môcť obsadiť takmer celé námestie našimi stánkami, ukazujúcimi bohatú tržnicu duchovných možností v ECAV. Na hlavnom pódiu a v kostole bude možné sledovať programy evanjelickej mládeže, spevokolov a program evanjelických škôl s množstvom sprievodných podujatí po celom meste. Verím, že aj toto podujatie bude povzbudením pre našich bratov a sestry na Spiši, resp. v Tatranskom senioráte v ich kresťanstve. Aj oni sú totiž dôkazom pomaly sa zviechajúcej evanjelickej cirkvi.

Marián Damankoš

PS:

Dôležitá poznámka pre gurmánov: Z dobre informovaných zdrojov sa nám podarilo zistiť, že v rámci tržnice duchovných možností bude Šarišsko-zemplínsky seniorát ponúkať pravú šarišskú mačanku... No, nekúpte to!

Deň učiteľov VD ECAV

„Šťastný to národ, čo má dobrých učiteľov.“ Ján Ámos Komenský

Na pôde Evanjelickej spojenej školy v Martine sa pre pedagógov škôl v zriaďovateľskej pôsobnosti Východného Dištriktu uskutočnil 28. marca 2014 Deň učiteľov. Vyše 140 učiteľov z Martina, Liptovského Mikuláša, Košíc, Červenice a Prešova si pripomenulo význam pedagogickej profesie. Slávnostný program začal Službami Božími v Evanjelickom chráme, po ktorom nasledoval krátky kultúrny program v podaní žiakov tunajšej Evanjelickej základnej školy. Pri tejto slávnostnej príležitosti si za rozvoj evanjelického školstva, na základe inovatívneho a kresťanského prístupu k vyučovaniu, za reprezentáciu školy, prípravu žiakov a študentov na rôzne olympiády a osobný prínos, vzácne ocenenia z rúk brata biskupa Slavomíra Sabola z Evanjelickej spojenej školy v Prešove prevzali Mgr. Ľudmila Kónyová a duchovný správca školy ThDr. Matej Oráč. Slávnostná atmosféra pokračovala spoločným obedom v príjemnej spoločnosti priateľov a známych.

PaedDr. Ľ. Demčáková

Služby Božie do letných prázdnin

Blahoslavená viera 1. Pt 2,2	1 M 32, 23-30 1 Pt 1, 3-9 J 20 24-29 Ž 116, 1-9	**27.4.2014 NEDEĽA 1. po Veľkej noci**	9.00 11.00 11.00 18.00	Služby Božie Služby Božie Služby Božie s požehnaním detí Večerné služby Božie	Chrám Rokycany Chrám Chrám	
		30.4.2014 Str 1.5.2014 Štv	7.45 18.00	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ Večerné služby Božie	Chrám Chrám	
		3.5.2014 So	14.00	Skúška konfirmandov, VP pre rodičov	Chrám	
Dobrý pastier Ž 33, 5-6	Ez 34, 1-2 1 Pt 2, 21-25 J 10, 11-16 Ž 23, 1-6	**4.5.2014 NEDEĽA 2. po Veľkej noci**	9.00 9.00 14.00 18.00	Detské služby Božie Slávnosť konfirmácie Nešporné služby Božie Večerné služby Božie	Fara Chrám Petrovany Chrám	
		7.5.2014 Str 8.5.2014 Štv	7.45 18.00	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ Večerné služby Božie	Chrám Chrám	
Rozlúčka a návrat Ž 66, 1-3	Oz 2, 18-23 1 Pt 2, 11-17 J 16, 16-22 Ž 66, 1-9	**11.5.2014 NEDEĽA 3. po Veľkej noci**	9.00 9.00 11.00 15.30 18.00	Detské služby Božie Služby Božie – Deň matiek Služby Božie Služby Božie Večerné služby Božie	Fara Chrám Rokycany ÚTP Chrám	
		14.5.2014 Str 15.5.2014 Štv	7.45 18.00	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ Večerné služby Božie	Chrám Chrám	
Zasľúbenie Ducha Svätého Ž 98, 1-2	Iz 12, 1-6 Jk 1, 17-21 J 16, 5-7 Ž 95, 1-7	**18.5.2014 NEDEĽA 4. po Veľkej noci**	9.00 9.00 9.30 11.00 18.00	Detské služby Božie Služby Božie Služby Božie Služby Božie Večerné služby Božie	Fara Chrám Kojatice Janov Chrám	
		21.5.2014 Str 22.5.2014 Štv 23.5.2014 Pia	7.45 18.00 18.00	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ Večerné služby Božie Noc kostolov	Chrám Chrám Chrám	
Modlitba činiteľov slova J 16, 24	2 M 17, 8-13 Jk 1, 22-27 J 16, 23-27 Ž 95, 1-7	**25.5.2014 NEDEĽA 5. po Veľkej noci**	9.00 11.00 11.00 18.00	Služby Božie Služby Božie s požehnaním detí Služby Božie Večerné služby Božie	Chrám Chrám Rokycany Chrám	
		28.5.2014 Str	7.45	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ	Chrám	
Oslávený Pán nad všetkým		**29.5.2014 Štv Vstúpenie**	9.00 18.00	Služby Božie Večerné služby Božie	Chrám Chrám	
Príprava na posledné veci Ž 27,7	Jer 31, 31-34 1 Pt 4, 7-11 J 5, 26-16,4 Ž 27, 1.7-14	**1.6.2014 NEDEĽA po Vstúpení**	9.00 9.00 11.00 11.00 14.00 18.00	Detské služby Božie Služby Božie Služby Božie s Večerou Pánovou Služby Božie Nešporné služby Božie Večerné služby Božie	Fara Chrám Chrám Janov Petrovany Chrám	Večera Pánova
		4.6.2014 Str 5.6.2014 Štv	7.45 18.00	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ Večerné služby Božie	Chrám Chrám	
Zoslanie Ducha Svätého Ž 68, 29-30	4 M 11, 11-17 Sk 2, 1-14 J 14, 23-27 Ž 118, 24-29	**8.6.2014 1. slávnosť Svätodušná**	9.00 11.00 11.00 18.00	Služby Božie Služby Božie Služby Božie Večerné služby Božie	Chrám Chrám Rokycany Chrám	
Ovocie Ducha Svätého	Jóel 3, 1-5 Sk 10, 42-48 Ž 51, 12-21	**9.6.2014 2. slávnosť Svätodušná**	9.00 18.00	Služby Božie Večerné služby Božie	Chrám Chrám	
		11.6.2014 Str 12.6.2014 Štv	7.45 18.00	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ Večerné služby Božie	Chrám Chrám	

Otec, Syn a Duch Svätý Zj 1,8	4 M 6, 22-27 R 11, 33-36 J 13, 1-15 Ž 145, 1-13	**15.6.2014** **NEDEĽA** **Svätá** **Trojica**	9.00 9.00 9.30 11.00 15.30 18.00	Detské služby Božie Služby Božie – Deň otcov, Pamiatka posvätenia chrámu, Zlatá konfirmácia po 50-tich rokoch Služby Božie Služby Božie Nešporné služby Božie Večerné služby Božie	Fara Chrám Kojatice Janov ÚTP Chrám	Pamiatka posvätenia chrámu
		18.6.2014 Str 19.6.2014 Štv	7.45 18.00	Mládežnícke služby Božie pre ESŠ Večerné služby Božie	Chrám Chrám	
Medzi láskou a bohatstvom Ž 13,6	Jer 23, 16-24 1 J 4, 16-21 L 16, 19-31 Ž 34, 2-11	**22.6.2014** **NEDEĽA** **1. po Svätej Trojici**	9.00 9.00 11.00 18.00	Detské služby Božie Služby Božie Služby Božie – Pamiatka posvätenia chrámu Večerné služby Božie	Fara Chrám Rokycany Chrám	83. výročie
		26.6.2014 Štv 27.6.2014 Pia	18.00 9.00	Večerné služby Božie Mládež. služby Božie pre ESŠ s VP	Chrám Chrám	Záver šk. roka na ESŠ
		27.-29.6. 2014		IV. evanjelické dni	Spišská Nová Ves	
Vážne pozvanie Ž 18, 19-20	Pr 9, 1-10 1J 3, 13-18 L 14, 16-24 Ž 36, 6-11	**29.6.2014** **NEDEĽA** **2. po Svätej Trojici**	9.00 9.30 11.00 11.00 18.00	Služby Božie – Petra a Pavla Služby Božie Služby Božie s požehnaním detí Služby Božie Večerné služby Božie	Chrám Kojatice Chrám Janov Chrám	Záver šk. roka v CZ

50 rokov od konfirmácie

Milí bratia a sestry!

7. 6. 2014, uplynie 50 rokov od chvíle, keď sme sa stali dospelými údmi nášho cirkevného zboru, a tak mohli potvrdiť svoju krstnú zmluvu a po prvýkrát pristúpiť k sviatosti Večere Pánovej. Bolo nás 38 konfirmandov.

Za tých 50 rokov sme sa roztratili, ôsmi z nás zomreli, niektorí stratili záujem o spoločenstvo cirkvi a o niektorých nevieme nič.

V tomto roku, najmä na podnet našej spolukonfirmandky Vierky Zošákovej-Werner, vďaka jej úsiliu i úsiliu ďalších a s pomocou nášho cirkevného zboru, a najmä brata farára J. Bakalára, sme sa rozhodli pripomenúť sľub spred 50 rokov a potvrdiť ho na slávnosti „Zlatej konfirmácie“, ktorá sa v našom chráme Svätej Trojice uskutoční v nedeľu 15. 6. 2014 o 9. 00 hodine.

V Nemecku, kde Vierka žije, je Zlatá konfirmácia bežnou súčasťou cirkevného života. Nádejame sa, že aj u nás by sa z našej slávnosti mohla stať tradícia.

Keďže na niektorých spolukonfirmandov nemáme žiadny kontakt, prosíme tých konfirmandov, ktorí ešte nedostali pozvánku i tých ľudí, ktorí by vedeli pomôcť s ich hľadaním, aby nás kontaktovali na niektorej z adries:

viera.werner@online.de
bozenakacmarova@azet.sk, č. t.:051/7747206
semko@gk2-po.sk, č. t.: 0904190808

Ďakujeme

Ondrej Lipták, Vladimír Kačmárik, Dušan Ján Javorník, Peter Ščambura, Ctibor Kašprišín, Erik Arnošt Farbák, Vladimír Semko, Vladimír Katuščák, Ľubomír Bača, Milan Ján Ševčík, Milan Ralaus, Vladimír Ilavský, Milan Olejár, Dušan Šimočko, František Harčár, Milan Mižišin, Jozef Buch, Viera Lišková, Olivia Eva Júlia Bánovová, Mária Richtáriková, Božena Šebejová, Irena Olejárová, Ružena Zlámalová, Emília Olejárová, Zlatica Jarmila Palková, Helena Bernátová, Helena Šoltésová, Božena Straková, Magdalena Terezia Lazarová, Anna Cielová, Júlia Richtáriková, Viera Zošáková, Antónia Kuchárová, Eva Pribulová, Božena Tkáčiková, Emília Tkáčiková, Jaroslava Ralausová, Vlasta Gregová

POKRSTENÍ (február – marec 2014)	
Simon Poloha	2. februára
Filip Albert	8. februára
Timotej Olejár	16. februára
Kamil Olejár	16. februára
Patrik Kancian	16. februára
Tomáš Hajduk	9. marca
Elias Štoffa	22. marca
Natália Králová	29. marca

SOBÁŠENÍ (február – marec 2014)	
Ján Sabó a Jana Szabová	15. februára

ZOSNULÍ (február – marec 2014)	
Helena Faťarová, 85 r	26. februára
Karol Brtáň, 90 r	27. februára
Anna Vargová, 80 r	1. marca
Jana Cimermanová, 35 r	17. marca
Zuzana Mižišinová, 95 r	25. marca
Anna Harčarová, 80 r	26. marca
Anna Maková, 96 r	31. marca

Domáci tlačový fond

Od 1. 1. 2014 do 28.2.2014 na DTF prispeli:

Ščešňáková Drahomíra 10 €, Hažerová Zuzana 10 €, Kubíková Iveta 10 €, Jartimová Adela 10 €, Ballová Alžbeta 10 €, Bosá Mária 10 €, Vojčíková Zuzana 10 €, Olejárová Marta 10 €, Adamová Ľudmila 10 €, Nemcová Emília 5 €, Vojtašková Mária 10 €, Socha Juraj 10 €, Hajdučinová Mária 5 €, Priščák František 10 €, Mihaľov Juraj 10 €, Lehetová Helena 10 €, Kaňáková Jana 10 €, Krušpír Ladislav 20 €, Košťáliková Viera 10 €, Kolárová Marta 10 €, Vaňková Zlata 10 €, Oravcová Dana 10 €, Bulna Juraj 10 €, Kožlej Miroslav 10 €, Feldsamová Alžbeta 10 €, Čopáková Mária 10 €, Barňák Ján 10 €, Pavlík Ondrej 5 €, Sabolová Anna 5 €, Medňanský Karol 20 €, Cigánová Anna 10 €, Strihovská Marta 10 €, Šoltésová Ema 5 €, Juhásová Margita 10 €, Vašková Marta 20 €, Olejárová Anna 20 €, Kobyľan Ján 20 €.

Spolu 395,00 €

Srdečne ďakujeme

Modlitba

Vzkriesený náš Pane, Ty vieš, ako radi by sme aj my nazreli do Tvojho prázdneho hrobu, aby sme sa presvedčili, že si vstal z mŕtvych. Akí by sme boli vďační, keby si sa prihovoril aj nám tak ako zbožným ženám, ktoré sa Ti prišli pokloniť, keby si rozptýlil aj naše pochybnosti a klátiacu sa vieru ako u učeníkov, ktorí Ťa poznali po lámaní chleba. Prosíme Ťa, pripoj sa aj k nám, prihováraj sa nám svojím slovom, pozvi nás k svojmu svätému stolu a daj, aby sme premožení Tvojou láskou vyznávali: Pán môj a Boh môj! Pane, Ty si potešil a rozveselil zarmútených, Ty si posilnil ustrašených, Ty si vniesol pokoj do rozorvaných sŕdc učeníkov. Prosíme Ťa, svoj pokoj daj aj do našich sŕdc a naplň nás istotou, že si vstal z mŕtvych, aby sme boli zbavení strachu pred smrťou a v Tvojom vzkriesení našli základ viery v naše vzkriesenie. Daj nám v radosti spomínať skutočnosť Tvojho vzkriesenia, aby sme aj my duchovne ožili. Nech nás požehnanie týchto dní sprevádza aj v budúcnosti, aby sme sa stali poslami Tvojho vzkriesenia a života. Amen. *(Agenda ECAV)*

Redakčný kruh: J. Bakalár, A. Bodnárová, V. Ferenc, K. Furdík, V. Furdíková, Z. Martausová, K. Michalčíková, M. Sabol
Redakcia a administrácia: Ev. a. v. farský úrad v Prešove, Svätoplukova 11. Registračné číslo: OÚ-XI/27/95.
Tlač STEVEPRESS Š. HARČAR. Ďakujeme Vám za Vaše príspevky, modlitby, finančnú pomoc a ochotu. Finančnú pomoc na tento časopis môžete zaslať: Slov. sporiteľňa, a.s. číslo účtu: 0096289004/0900